

Otkrivenje Isusa Krista - Broj osamnaest

Grijesi otaca

Jeff Pippenger

2023-11-19

Godine 1856. nekadašnji filadelfijski mileritski adventizam James i Ellen White prepoznali su kao laodicejski. James White potom je počeo promicati poruku Laodiceje u pokretu putem časopisa Review and Herald. U istoj publikaciji, iste godine, dodatno svjetlo o „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest također je bilo izneseno u nizu od osam članaka Hiram Edsona, kojega su Whiteovi toliko visoko cijenili da su po njemu nazvali svojega prvog sina. Niz je završio obećanjem da će u budućnosti biti dovršen, ali se više nikada nije pojavio. Na prijelomnoj točki pokreta prvoga anđela, od Filadelfije do Laodiceje, pokret se spotaknuo o „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, koja predstavljaju samo prvo „vremensko proročanstvo” koje su anđeli Božji naveli Williama Millera da prepozna i objavi.

„sedam vremena” bio je glavni ugaoni kamen temelja mileritskog hrama. Svaki proročki prikaz svetoga temelja prikaz je Krista, jer nitko ne može postaviti drugi temelj osim Krista.

Jer nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a to je Isus Krist. 1. Korinćanima 3,11.

Krist nije samo temelj, nego je i kamen temeljac koji su graditelji odbacili i potom se o njega spotaknuli. On je kamen koji naposljetku postaje zaglavni kamen od ugla. U mileritskoj je povijesti „sedam vremena” bilo simbol toga ugaonoga kamena.

Krist je potvrdio savez s mnogima za jedan tjedan. Struktura proročanstva o „sedam vremena” protiv sjevernoga kraljevstva Izraela (koju je Hiram Edson prepoznao u osam nedovršenih članaka) reproducirala je istovjetnu strukturu proročkoga tjedna u kojemu je Krist potvrdio savez u ispunjenju Daniela, devetoga poglavlja i dvadeset sedmoga retka. Tjedan u kojemu je Krist sabirao Izrael istovjetna je struktura tjedna u kojemu je Krist raspršio Izrael. Raspršenje drevnoga Izraela trajalo je dvije tisuće petsto dvadeset godina, a sabiranje duhovnoga Izraela trajalo je dvije tisuće petsto dvadeset dana. Sabirao je Izrael da potvrdi savez, a raspršio je Izrael zbog prijepora svojega saveza. Prepoznati „sedam vremena” kao kamen temeljac mileritskoga hrama u savršenom je skladu s prepoznavanjem Krista kao kamena temeljca. Odbaciti taj kamen znači odbaciti Krista.

Kada je Krist 1856. godine, po prvi put u kršćanskoj povijesti, stajao kucajući na vratima Laodiceje, nastojao je proizvesti povećanje znanja o kamenu spoticanja koji su graditelji namjeravali odbaciti. Sedam godina poslije, ili, mogli biste reći, dvije tisuće petsto dvadeset simboličkih dana poslije, laodicejski adventizam zatvorio je vrata. Nažalost, adventizam je odbio vidjeti povećanje znanja. Kamen o koji se spotičete jest kamen koji ne vidite, ali on je ipak ondje.

Moj narod gine zbog nedostatka znanja: budući da si ti odbacio znanje, i ja ću odbaciti tebe, da mi više ne budeš svećenik; budući da si zaboravio zakon Boga svojega, i ja ću zaboraviti tvoju djecu. Hošea 4,6.

Prokletstvo „sedam vremena“ nad južnim kraljevstvom Judom započelo je 677. pr. Kr. i završilo 22. listopada 1844., zajedno s dvije tisuće i tristo godina iz osmog poglavlja Danielove knjige, četrnaestog retka. „Sedam vremena“ dio je upravo onoga proročanstva koje je prepoznato kao „temelj i središnji stup“ adventnog pokreta. Temelj i središnji stup adventizma ispunio se u isto vrijeme kad i nekoliko drugih proročanstava. „Sedam vremena“, dvije tisuće i tristo dana, treće poglavlje Malahijine knjige, trinaesti redak sedmog poglavlja Danielove knjige i prispodoba o deset djevica iz dvadeset i petog poglavlja Evanđelja po Mateju — sve se to ispunilo 22. listopada 1844. Datum 22. listopada 1844. temeljni je datum adventnog pokreta, a u vezi s tim datumom bila je prepoznata samo jedna zapovijed.

I anđeo kojega vidjeh gdje stoji na moru i na zemlji podiže svoju ruku k nebu, i zakle se Onim koji živi u vijeke vjekova, koji stvorio nebo i što je u njemu, i zemlju i što je na njoj, i more i što je u njemu, da vremena više neće biti. Otkrivenje 10,5.6.

Sestra White poistovjećuje anđela iz desetoga poglavlja Otkrivenja, koji je stajao na zemlji i moru, s Isusom Kristom.

„Moćni anđeo koji je poučavao Ivana bio je nitko drugi doli Isus Krist. Stavljajući svoju desnu nogu na more, a lijevu na suhu zemlju, pokazuje ulogu koju ima u završnim prizorima velike borbe sa Sotonom. Taj položaj označuje Njegovu vrhovnu silu i vlast nad cijelom zemljom.”
The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Krist je zauzeo položaj stojeći na moru i na zemlji kako bi predstavljao svoju vrhovnu vlast. Zatim je podigao svoju ruku i zapovjedio da „vremena više ne bude“. Krist je stupao u savez s mileritima i dao im je jednu zapovijed, upravo kao što ju je dao Abrahamu kada je stupio u savez s njim. Zapovjedio je Abrahamu da obrezuje mušku djecu. Kada je stupio u savez s izabranim narodom u povijesti Mojsija, dao je mnoge zapovijedi, a te su zapovijedi uključivale odredbu da samo svećenici smiju doticati Kovčeg. Podigao je svoju ruku i zakleo se 22. listopada 1844. da se proročko vrijeme više ne smije uključivati u biblijska proročanstva. Isus se osvrnuo na temu „vremena i razdoblja“ kada je uzašao na nebo u oblaku anđela, tipološki predodređujući uzašašće dvaju svjedoka kao stijeg. Ono što je tada zapovjedio odnosilo se na „vremena i razdoblja“.

Kada su se, dakle, okupili, upitaše ga govoreći: Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme opet uspostaviti kraljevstvo Izraelu? A on im reče: Nije vaše znati vremena ili rokove koje je Otac postavio svojom vlasti. Nego ćete primiti silu kada Duh Sveti siđe na vas; i bit ćete mi svjedoci i u Jeruzalemu, i po svoj Judeji, i Samariji, i sve do kraja zemlje. Djela 1:6–8.

Isus nije rekao da nema vremena ni razdoblja, jer je, govoreći po Salomonu, potvrdio da postoje „vremena i razdoblja“.

Sve ima svoje vrijeme, i svakomu naumu pod nebom vrijeme: Propovjednik 3,1.

U biblijskom zapisu postoje „vremena i razdoblja“ koja su svjedočanstva o Palmoniju, „Divnom Brojitelju“, no od 22. listopada 1844. Božjem je narodu naloženo da više nikada ne iznosi proročku poruku koja je obješena o vrijeme. Isusov savjet učenicima neposredno prije nego što je uzašao predstavlja povijest neposredno prije nego što njegov pročišćeni narod bude uzdignut kao stijeg u

jedanaestom poglavlju Otkrivenja, i on je u skladu sa zapovijedi koju je dao 22. listopada 1844. Na temeljni datum adventizma Krist je zapovjedio da više ne smije biti proročkih poruka utemeljenih na vremenu, a prilikom svojega uzašašća, koje je predodnačavalo uzašašće dvaju svjedoka u jedanaestom poglavlju Otkrivenja, ponovio je tu zapovijed.

„Neka se sva naša braća i sestre čuvaju svakoga tko bi određivao vrijeme kada će Gospodin ispuniti svoju riječ u pogledu svojega dolaska, ili u pogledu bilo kojega drugog obećanja koje je dao, a koje ima osobito značenje. ‘Nije vaše znati vremena ili zgode koje je Otac zadržao u svojoj vlasti.’ Lažni učitelji mogu se doimati vrlo revnima za Božje djelo i mogu ulagati sredstva kako bi svoje teorije iznijeli pred svijet i Crkvu; ali budući da miješaju zabludu s istinom, njihova je poruka poruka obmane i odvest će duše na lažne putove. Njima se treba suprotstaviti i usprotiviti, ne zato što su zli ljudi, nego zato što su učitelji laži i nastoje laži utisnuti pečat istine.” Testimonies to Ministers, 55.

Sestra White jasno je rekla da nikada nećemo imati vremensku poruku koja bi određivala bilo što od posebnog značenja, a ne samo Njegov Drugi dolazak. Vremensko proročanstvo, koje je bilo tema mileritskog pokreta, završilo je 22. listopada 1844., a jedina zapovijed povezana s tim temeljnim datumom bila je da se vrijeme više nikada ne smije koristiti u iznošenju Božje poruke.

Na početku djelovanja prvoga anđela, upravo u trenutku prijelaza iz Filadelfije u Laodiceju, dano je povećano svjetlo o temeljnoj istini milleritskog pokreta. Sedam godina poslije, ili dvije tisuće petsto dvadeset simboličkih dana poslije, ili jednu „pustinju” poslije, godine 1863., graditelji su odbacili temeljni kamen „sedam vremena”.

U završnom pokretu trećega anđela, upravo u točki prijelaza iz Laodiceje u Filadelfiju, dan je ispit koji uključuje priznanje grijeha otaca. Ispit temelja za očeve bio je „sedam vremena“, što je bilo njihovo kamen-temeljac. Hoće li završni pokret zanemariti jedinu zapovijed povezanu s temeljnim datumom, kao što su njihovi očevi zanemarili svoj kamen-temeljac?

Da. Oni su doista učinili upravo to. Ponovili su grijehe svojih otaca.

Njihovi oci nisu sagriješili na temeljnom datumu, jer su, među ostalim, na tom temeljnom datumu još uvijek bili Filadelfijci. Njihovi su oci pali na svojem temeljnom ispitu kada su se preobrazili u Laodiceju i odbacili „sedam vremena“ zajedno s njegovom sve većom svjetlošću.

Njihovu temeljnom neuspjehu 1863. godine prethodilo je sedam godina Kristova kucanja na vrata njihovih laodicejskih srca. Sedam godina simbol je „sedam vremena” i „pustinje”. Nakon „pustinje” od 1856. do 1863. pali su na svojoj temeljnoj kušnji.

U prvom razočaranju pokreta trećega anđela Božji je narod sagriješio odbacivši jedinu zapovijed koja je bila izravno povezana s temeljnim datumom. Odlučili su u proročku poruku uključiti vremensko predviđanje, premda su znali bolje. Time su ponovili Mojsijev grijeh, zanemariivši obrezati svoga sina, kao i grijeh Uze, koji je dotaknuo Kovčeg, premda je znao da mu je to zabranjeno. Pokret trećega anđela učinio je ono za što je znao da nije ispravno! Ako netko želi prebojiti tu činjenicu, neka tada upotrijebi ostatak limenke boje kako bi prekrrio istinu da su i Mojsije i Uza sagriješili te očitovali pobunu protiv Božje volje dok su predočavali prvo razočaranje

posljednje od svih reformnih linija — reformne linije prema kojoj je svaka reformna linija unaprijed upućivala. Prikazi prvoga razočaranja u reformnim linijama nose potpis Alfe i Omega, a zapis koji se u njima nalazi dan je na korist Božjemu narodu, čak i ako Božji narod odbija imati koristi od toga.

Pokret prvoga anđela dobio je razdoblje od sedam godina, što je simbol pustinje „sedam vremena“, kako bi prihvatio laodicejsku poruku zajedno sa svjetlom „sedam vremena“. Prokletstvo „sedam vremena“ prokletstvo je toga da budu izbljuvani iz usta Gospodnjih. Godine 1863. ponovili su djelo obnavljanja Jerihona, djelo koje je sadržavalo „prokletstvo“. Sedam godina od 1856. do 1863. umanjeni su prikaz pobune grijeha otaca drevnoga Izraela, koji je na njih navukao prokletstvo „sedam vremena“. Suvremeni Izrael ponovio je grijehe svojih otaca 1863. godine.

Pokret trećega anđela pao je na kušnji prvoga razočaranja jednako sigurno kao i Mojsije i Uza. Tada su bili pobijeni na ulicama za „pustinsko“ razdoblje od tri i pol dana. Sada se oblikuju u tijela zvukom Tješitelja. Zvuk Tješitelja daje se kroz „glas“ u pustinji, i oni se sada suočavaju s kušnjom, ne određivanja vremena, nego „sedam vremena“. Kušnju određivanja vremena već su pali.

Oni se ne iskušavaju glede toga vjeruju li da je „sedam vremena“ valjana istina, jer su prethodno posvjedočili da prihvaćaju „sedam vremena“ kao valjano proročanstvo. Ispovjedili su da vjeruju u proročanstvo o dvije tisuće petsto i dvadeset godina raspršenja. Ali možda nisu svjesni da postoji novo iskušavajuće svjetlo o „sedam vremena“. Oni stoje ondje gdje su stajali njihovi oci 1856. godine. Novo svjetlo jest da tri i pol dana iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja ne označavaju samo Francusku revoluciju, nego su sada stvarnost sadašnje istine.

Je li otkrivanje skrivene povijesti sedam gromova i otvaranje sedmoga pečata zapravo dva svjedoka koji potvrđuju da se Otkrivenje Isusa Krista sada razotpećuje? Ako jest, je li doista istina da cijela knjiga Otkrivenja govori o posljednjim danima? Ako je to istina, predstavlja li tada tri i pol dana vrijeme zadržke u prisposobi o djevicama? Ako predstavlja, znači li tada lijek u obliku „sedam vremena“ zapravo zapovijed koju moraju ispuniti oni koji su sudjelovali u predviđanju iz Nashvillea od 18. srpnja 2020.?

Vau! Evo kušnje za vas! Moraju li oni koji se probude i shvate da se nalaze u vremenu odgode doista pokajati za svoje grijehe i grijehe svojih otaca na kraju tri i pol dana? Je li doista bio grijeh zanemariti zapovijed da se vrijeme ne koristi u proročkom predviđanju?

Onima koji su zauzeli stajalište da je neuspjelo predviđanje Nashvillea nekako bilo Božja namjeravana svrha, te su potom nastojali poduprijeti tu tvrdnju, dodao bih još jedno zapažanje, povrh grijeha uporabe vremena u Božjim proročanstvima. Ono što se dogodilo s lažnim predviđanjem Nashvillea nije bilo tek očitovanje pobune protiv Kristove zapovijedi iz 1844., nego čin koji je onima izvan adventizma poručio da su predviđanja koja se nalaze u Duhu proroštva pogrešna. To je bila sramota nanesena spisima Duha proroštva. To pruža dokaz onima u svijetu da su spisi Ellen White jednako važni kao spisi Josepha Smitha ili Nostradamusa. Dragocjene riječi Ellen White bile su iskvarene podlim riječima naše pobune. To nije bila samo pobuna protiv Krista, koji je Riječ Božja, nego istodobno i pobuna protiv Duha proroštva. Ivan je bio progonjen

na otoku zvanom Patmos ne zato što je svoje ljudsko mišljenje stavio iznad Biblije i Duha proroštva, nego zato što je bio poslušan tim dvojici svjedoka.

Ja Ivan, vaš brat i sudionik u nevolji, i u kraljevstvu i postojanosti Isusa Krista, bijah na otoku zvanom Patmos poradi riječi Božje i svjedočanstva Isusa Krista. Otkrivenje 1,9.

Ponovili smo grijehe našega oca Mojsija pri svojem prvom razočaranju, i to trebamo priznati. To trebamo priznati jer se sada nalazimo u 1856. Sada postoji novo svjetlo o „sedam vremena“, kao što je i tada postojalo. Sada smo na prijelazu iz Laodiceje u Filadelfiju, kao što je pokret u svojem početku bio na prijelazu iz Filadelfije u Laodiceju 1856. godine. Godine 1856. naši su oci zaustavili objavljivanje porasta znanja u vezi sa „sedam vremena“. Možda nećemo moći zaustaviti objavljivanje toga svjetla, ali zacijelo možemo zatvoriti vrata svojih srca pred tim svjetlom. Možemo se pretvarati, kao što su činili izvorni graditelji Adventista sedmoga dana, da kamen zapravo nije bio ondje, i nastaviti se spoticati o njega. Naš je problem u tome što nemamo više od jednoga stoljeća da zabijamo glavu u pijesak, jer sudovi već počinju.

Ako dopustimo Alfi i Omega da nas pouči načelom da je svršetak neke stvari predodređen njezinim početkom, lako možemo vidjeti da Alfa i Omega pokazuje kako su predviđanje iz Nashvillea unaprijed prikazali naši oci. Kada priznamo ovu istinu, tada ćemo se suočiti sa stvarnošću da je od samoga predviđanja svaki napor da se proizvede nekakva ljudska logika kako bi se opravdalo neuspjelo predviđanje bio ništa drugo doli smokvin list. Tada ćemo uvidjeti da Bog nije hodio s nama dok smo bili u zemlji neprijateljevoj. On je bio ondje, ali samo u smislu da je kucao na vrata srca, tražeći ulaz. Ako se ukloni smokvin list ljudske logike, tada bismo također mogli uvidjeti da je poricanje, odnosno pogrešna ljudska logika kojom smo se služili kako bismo opravdali predviđanje iz Nashvillea, dokaz da smo hodili protivno Kristu.

Godine 1856. filadelfijski adventizam preobrazio se u Laodiceju, i oni su to znali. Gospodin je to potvrdio riječima proročice i njezina muža. Stojeći na vratima tih laodicejskih srca, Krist je ponudio da uđe i večera s njima. Hrana koju je donio da zajedno blaguje bila je kamen temeljac „sedam vremena“. Odbili su.

Godine 2023. posljednji se pokret sada uzdiže iz Laodiceje u Filadelfiju, jer osma crkva jest od sedam crkava. Gospodin Alfa i Omega potvrdio je to svojom riječju „istine“. Krist sada stoji na vratima onih nedavno umrlih suhih kostiju, nudeći da uđe i blaguje s njima, a obrok koji želi podijeliti s njima istovjetan je onomu koji je nastojao podijeliti s njihovim očevima 1856. godine. To nije naprosto samo srž i temelj nauka o „sedam vremena“, kao što je to bilo za njihove oce 1856. godine. Ne, to je gorki lijek „sedam vremena“, a taj lijek zahtijeva onu vrstu poniznosti koju je često teško progutati.

I opet mi dođe riječ Gospodnja govoreći: Sine čovječji, reci knezu tirskom: Ovako veli Gospodin Bog: Zato što se srce tvoje uzoholilo te si rekao: Ja sam bog, sjedim na prijestolju Božjem usred mora; a ipak si čovjek, a ne Bog, premda si srce svoje postavio kao srce Božje. Evo, mudriji si od Daniela; nema tajne koju bi mogli sakriti od tebe. Ezekiel 28:1–3.

Možda smo mi koji smo sudjelovali u nashvillskom predviđanju mudriji od Daniela?

Prve godine njegova kraljevanja, ja, Daniel, razabrao sam iz knjiga broj godina za koje je došla riječ Gospodnja Jeremiji proroku, da će se navršiti sedamdeset godina pustošenja Jeruzalema. I upravih lice svoje prema Gospodinu Bogu da ga tražim molitvom i prošnjama, s postom, kostrijeti i pepelom. I pomolih se Gospodinu, Bogu svojem, i ispovjedih se te rekoh: O Gospodine, Bože veliki i strašni, koji držiš savez i milosrđe prema onima koji te ljube i drže tvoje zapovijedi! Sagriješili smo i počinili bezakonje, činili smo zlo i odmetnuli se odstupivši od tvojih uredaba i od tvojih sudova. I nismo slušali tvojih slugu proroka, koji su govorili u tvoje ime našim kraljevima, našim knezovima i našim ocima, i svemu puku zemlje. Tebi, Gospodine, pripada pravednost, a nama posramljenost lica, kao što je danas: ljudima Jude i stanovnicima Jeruzalema i svemu Izraelu, onima koji su blizu i onima koji su daleko, po svim zemljama u koje si ih razagnao zbog nevjere kojom su ti se iznevjerili. Gospodine, nama pripada posramljenost lica, našim kraljevima, našim knezovima i našim ocima, jer smo sagriješili protiv tebe. Gospodinu, Bogu našem, pripadaju milosrđa i oprostjenja, premda smo se odmetnuli od njega. Nismo slušali glas Gospodina, Boga našega, da hodimo po njegovim zakonima, koje nam je stavio pred nas po svojim slugama prorocima. Da, sav je Izrael prestupio tvoj zakon i odstupio da ne sluša tvoj glas; zato se na nas izlilo prokletstvo i zakletva koja je zapisana u Zakonu Mojsija, sluge Božjega, jer smo sagriješili protiv njega. I potvrdio je svoje riječi koje je izrekao protiv nas i protiv naših sudaca koji su nam sudili, dovodeći na nas veliku nesreću; jer pod svim nebom nije se učinilo kao što je učinjeno Jeruzalemu.

Kao što je zapisano u Zakonu Mojsijevu, sve ovo zlo došlo je na nas; ipak nismo upravili svoju molitvu pred Gospodom, Bogom svojim, da bismo se odvratili od svojih bezakonja i razumjeli tvoju istinu. Zato je Gospod bdio nad zlom i pustio ga na nas; jer je Gospod, Bog naš, pravedan u svim svojim djelima koja čini; a mi nismo slušali njegova glasa. A sada, Gospode, Bože naš, koji si svoj narod izveo iz zemlje egipatske snažnom rukom i stekao sebi ime, kao što je to danas; sagriješili smo, bezbožno smo postupali. Gospode, po svoj tvojoj pravednosti, molim te, neka se odvrate tvoj gnjev i tvoja jarost od tvoga grada Jeruzalema, tvoje svete gore; jer su zbog naših grijeha i zbog bezakonja naših otaca Jeruzalem i tvoj narod postali poruga svima koji su oko nas. Sada dakle, Bože naš, usliši molitvu svoga sluge i njegove prošnje, i daj da lice tvoje zasja nad tvojim svetištem koje je opustošeno, radi Gospoda. Bože moj, prigni svoje uho i čuj; otvori svoje oči i pogledaj naša opustošenja i grad koji je nazvan tvojim imenom: jer ne iznosimo svoje prošnje pred tobom zbog svojih pravednosti, nego zbog tvojih velikih milosrđa. Gospode, čuj; Gospode, oprosti; Gospode, poslušaj i učini; ne odgađaj, sebe radi, Bože moj: jer se tvoj grad i tvoj narod nazivaju tvojim imenom. I dok sam govorio, molio se i ispovijedao svoj grijeh i grijeh svoga naroda Izraela, i iznosio svoju molbu pred Gospodom, Bogom svojim, za svetu goru Boga svojega; da, dok sam još govorio u molitvi, onaj čovjek Gabriel, kojega sam vidio u viđenju na početku, budući poslan da hitro doleti, dotače me oko vremena večernje žrtve. I pouči me, govoraše sa mnom i reče: Daniele, sada iziđoh da ti dam mudrost i razumijevanje. Daniel 9:2–22.